

RETEN I RANDERS DOM

afsagt den 6. januar 2026

Sagen er behandlet for lukkede døre.

Sag BS-15107/2025-RAN

Tvangsadoption af Barn

Klager (Biologisk mor)
(advokat Jesper Brock)

mod

Ankestyrelsen

Yderligere parter:

Barn
(advokat Line Lindgaard-Kjeldsen)

Denne afgørelse er truffet af Dommer.

Sagens baggrund og parternes påstande

Ankestyrelsen har den 6. marts 2025 truffet afgørelse om, at Barn, født Dato 2022, frigives til adoption. Børne- og ungeudvalget behandlede sagen den 16. de -cember 2024.

Ankestyrelsens afgørelse er truffet i medfør af adoptionslovens § 2 og § 9, stk. 2 og 3.

Klager (Biologisk mor) har anmodet om, at Ankestyrelsen indbringer afgørelsen for retten.

Klager (Biologisk mor) har nedlagt påstand om, at retten ophæver Ankestyrelsens afgørelse.

Ankestyrelsens repræsentant har nedlagt påstand om, at retten opretholder afgørelsen.

Den for Barn beskikkede advokat har til
sluttet sig Ankestyrelsens påstand.

-

Oplysningerne i sagen

Ankestyrelsens afgørelse af 6. marts 2025 er begrundet således:

”...

Begrundelsen for afgørelsen om at frigive til adoption

Sådan vurderer Ankestyrelsen sagen

Vi vurderer, at betingelserne for adoption uden samtykke er opfyldt, her under at det er sandsynliggjort, at Klager (Biologisk mor) varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn.

-

Vi vurderer, at væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for Barn taler for adoption, og at det må antages at være til gavn for Barn at blive bortadopteret af hensyn til stabilitet og kontinuitet i hans opvækst.

Vi vurderer, at betingelserne for anbringelse uden for hjemmet uden samtykke, er opfyldt.

Hvad er afgørende for resultatet

Vi lægger vægt på, at Klager (Biologisk mor) har vanskeligheder af omfattende og varig karakter, og at hun med en høj grad af sandsynlighed ikke vil kunne udvikle sig til at kunne varetage omsorgen for Barn.

-

Vi lægger om Klager (Biologisk mor) vægt på, at det fremgår af forældrekompetenceundersøgelse af 11. november 2024, at hun samlet vurderes svært personlighedsforstyrret og præget af umodne forsvarsmekanismer (splitting, fornægtelse, ansvarsfralæggelse, bortforklaring, udad projicering, dominans, manipulation, løgne samt besvær med autoriteter), der samler sig i overvejende dyssoziale forstyrrelse med lette paranoide og histrioniske træk (dramatiserende og somatiserende, hvor

-

hun ubevidst har tendens til at forskyde sindets smerte til fysiske van - skeligheder). Hendes tilknytningsmønster er som vurderet i tidligere un - dersøgelser fortsat undvigende og undgående.

Grundet hendes personlighedsstruktur vurderes

Klager (Biologisk mor) at have svært ved at lære af egne erfaringer og kunne udvikle sig.

Vi lægger videre vægt på, at det fremgår af prognosevurderingen i un - dersøgelsen fra november 2024, at det med afsæt i udredningen og sam - menfatningen vurderes sandsynliggjort, at Klager (Biologisk mor) varigt er ude af stand til at varetage forældreomsorgen for Barn samt sikre stabilitet og kontinuitet gennem hans opvækst. Det vurderes, at hendes forældreevne ikke vurderes at have løftet sig kvalitativt siden årene med hendes ældste søn. Hun vurderes qua sin egen forstyrrelse og tilknytningsmønstre, ikke at kunne udvikle sig – hverken i eller uden for et fængsels rammer, og dette slet ikke i tilstrækkelig grad til, at hun på længere sigt vil kunne varetage omsorgen for Barn, sikre ham stabilitet og kontinuitet gennem hans opvækst samt sikre hans udvikling, hvor hun samtidig tager ansvar for og justerer sin indsats i forhold til hans potentielle sårbarhed.

Vi lægger også vægt på, at det konkluderes i undersøgelsen, at det ikke er godtgjort, at Klager (Biologisk mor) har en påvist hjerneskade. Der er intet ved hendes fremtoning eller funktion på tværs af de gange, der har været kontakt mellem psykologen og Klager (Biologisk mor), der antyder, at hun har erhvervet en hjerneskade.

Vi lægger samtidigt også vægt på, at Klager (Biologisk mor) afso - ner dom fra Landsretten på 14 år års fængsel for vold med døden til følge på Barns biologiske far.

Vi lægger om Barn vægt på, at han anbringes uden for hjemmet få ti - mer gammel. Han har været i samme plejefamilie siden anbringelsen. Barn vil dog ikke kunne blive hos plejefamilien, da der er tale om en akutplejefamilie. Barn beskrives i alderssvarende udvikling og med god tilknytning til plejemor. Der har været bekymring omkring sammen - voksning af fontanellen i hans kranie. Barn er dog afsluttet i hospitals - regi og vurderes som rask og med normalt potentiale for kranievækst. Barn vurderes at ville have gavn af en adoption.

Det fremgår desuden, at Klager (Biologisk mor) har en voksen søn . Der er begrænset samvær mellem Barn og hans voksne halvbror på Klager (Biologisk mor)s side. Barn har også en ældre halv - bror på sin fars side, hvor der ikke er kontakt. Barn har aldrig haft en

fælles hverdag med nogen af sine halvbrødre, ligesom der er en meget stor aldersforskel til dem begge, særligt til hans voksne halvbror på Klager (Biologisk mor)s side. Vi vurderer på den baggrund, at der ikke er tale om en reel søskenderelation for Barn til nogen af hans to halvbrødre, og der er således ikke søskendeforhold, der er hindrende for en adoption.

Vi lægger desuden vægt på, at Ankestyrelsen den 1. juni 2023 stadfæstede børne- og ungeudvalgets afgørelse om fortsat anbringelse af Barn uden for hjemmet uden samtykke for en periode på 2 år. Klager (Biologisk mor) oplyser nu, at hun samtykker til anbringelsen af Barn.

Vi er opmærksomme på, at Advokat på mødet i Ankestyrelsen blandt andet anfører, at der i en anden sag har været ud -
talt kritik fra Psykolognævnet af autoriseret psykolog Person 1.
Advokatfuldmægtig bemærker til den konkrete undersøgelse fra november 2024, at psykologen ikke ses at underbygge sine konklusioner
og den advokatfuldmægtige stiller samtidigt spørgsmålstegn ved de be -
nyttede test og at der er usikkerhed om, at Klager (Biologisk mor)
har en dyssocial personlighedsforstyrrelse. Vi bemærker hertil, at vi vur -
derer, at den konkrete forældrekompetenceundersøgelse og prognose -
vurdering af 11. november 2024 er udført korrekt i henhold til udmeldte
gældende retningslinjer fra Socialstyrelsen til udarbejdelse af forældre -
kompetenceundersøgelse, og heri at de udførte test er relevante og kor -
rekt udfør, og at materialet er tilstrækkeligt og relevant i forhold til de
konklusioner, der er foretaget i undersøgelsen.

Vi er også opmærksomme på, at samvær mellem Barn og Klager (Biologisk mor) er støttet og fremstår roligt, og at Klager (Biologisk mor) bruger guidning og vejledning i samværet til at få mere nær -
værende kontakt. Videre at samværet med
Klager (Biologisk mor) nu skal foregå i samværslokaler af hensyn til
Barns forhold, og at Klager (Biologisk mor) har fået afslag på at kunne få
udgang til at kunne deltage i disse samvær. Vi er også opmærksomme på,
at der er samvær mellem Barn og hans mormor og voksne halvbror på
Klager (Biologisk mor)s side. Det ændrer dog ikke på vurderingen i for -
hold til, at betingelserne for bortadoption vurderes opfyldt, og herunder at
Barn vil have gavn af en adoption. Vi lægger herunder også vægt på, at
der ikke beskrives at være udviklet en egentlig søskenderelation mellem
Barn og hans voksne halvbror.

Vi bemærker i forhold til beskikkelse af advokat til Barn, at det er kom -
munen der ifølge adoptionslovens § 15 a, stk. 3, under en sag om adop -
tion uden samtykke skal beskikke en advokat til barnet.

Vi lægger vægt på, at vi anser betingelserne for anbringelse uden for hjemmet uden samtykke for at være opfyldt, idet vi vurderer, at der er åbenbar risiko for, at Barns sundhed og udvikling vil lide alvorlig skade på grund af utilstrækkelig omsorg for Barn ved ophold i hjemmet hos Klager (Biologisk mor), som på grund af begrænsede personlige ressourcer ikke kan give Barn tilstrækkelig omsorg i dagligdagen. -

Vi lægger herunder også vægt på, at Barns far, Person 2, er afgået ved døden forinden Barns fødsel. Faderskabet er fastslået ved dom fra Retten i Randers den 26. maj 2023.

Vi lægger vægt på, at der ikke under Klager (Biologisk mor)s graviditet med Barn har været iværksat støttende foranstaltninger. Efter fødslen er der iværksat foranstaltninger i form af støtte i samværet. Vi lægger også vægt på, at Klager (Biologisk mor) i forhold til hendes ældre søn har modtaget støtte igennem en længere årrække. -

Vi vurderer, at kommunen har gjort tilstrækkeligt for at indhente samtykke til adoption. Kommunen har den 16. august 2024 orienteret Klager (Biologisk mor) om udarbejdelse af prognosevurdering med henblik på eventuel adoption. Videre har kommunen den 14. november 2024 anmodet om Klager (Biologisk mor)s stillingtagen til indstilling om bortadoption, hvor hendes advokat den 2. december 2024 har oplyst, at Klager (Biologisk mor) fastholder, at det ikke vil være til Barns bedste, såfremt han bortadopter. Kommunen har herefter påbegyndt sag om adoption.

Ankestyrelsen har den 7. februar 2025 vejledt Klager (Biologisk mor) om retsvirkningerne omkring adoption via brev til hendes advokat. -

Oplysningerne om Klager (Biologisk mor) fremgår særligt af prognosevurdering af Klager (Biologisk mor) udarbejdet af autoriseret psykolog Person 3, opstartsmøde om prognosevurdering af 14. august 2024, status på støtte samvær af 16. september 2024, forældrekompetenceundersøgelse med prognosevurdering af Klager (Biologisk mor), og udarbejdet af autoriserede psykologer Person 1 og Person 4 -

Oplysningerne om Barn fremgår særligt af orientering fra Retten i Randers om faderskab af 26. maj 2023, statusrapport fra Hospital af 5. december 2023, statusrapport fra plejemor af 14. marts 2024,

status på journalnotat om status på anbringelse af 20. marts 2024, støtte samvær af 16. september 2024, inddragelse af Barn af 20. september 2024, statusmøde med plejemor af 20. september 2024, statusrapport fra familieplejekonsulent af 30. oktober 2024, forældrekompetenceundersøgelse med prognosevurdering af Klager (Biologisk mor), og udarbejdet af autoriserede psykologer Person 1 og Person 4 og udtalelse fra plejemor af 4. marts 2025.
 ...”

Forklaringer

Klager (Biologisk mor) har afgivet forklaring.

Klager (Biologisk mor) har forklaret, at hun bliver 43 år lige om lidt. Hun kan få udgang fra fængslet den 18. marts 2027. Man kan søge pension to år før tid, når man har små børn.

Før Barn blev født, havde hun et møde med kommunen. Det var efter, hun var blevet anholdt og var kommet til arresten. Det kom der ikke rigtigt noget ud af, og kommunen gjorde heller ikke noget inden fødslen. Hun havde forinden talt med sin advokat og socialrådgiveren i Fængsel 1, og hun havde fået at vide, at børn op til 3 år kan være i fængslet med deres mor. Fængsel 1 havde ikke prøvet det før, men der er børn i Fængsel 2, og de kunne få erfaringer derfra. Hun fik tilbudt den ene besøgslejlighed i Fængsel 1. I lejligheden var der alt materiale til en baby. Det orienterede hun kommunen om flere gange, og det samme gjorde hendes advokat. De oplyste også, at der er sygeplejerske døgnet rundt i Fængsel 1, og vagtkontoret lå lige uden for, så der altid var hjælp at hente. Kommunen havde imidlertid allerede besluttet sig for, at det ikke var sikkert, at Barn var hos hende i fængslet, og kommunen ville ikke høre på, at besøgslejligheden var det sikreste sted for Barn, da der var kameraer i lejligheden og mulighed for hjælp hele døgnet. Kommunen så ikke lejligheden og afslog også, at der kunne være en person fra kommunen, der kunne bo sammen med hende i boligen eller i umiddelbar tilknytning hertil. Barn blev i stedet anbragt, og hun fik 45 minutters samvær én gang om måneden. Samværet blev senere sat op til 1 time. Det var overvåget samvær. Hun fik kun positive tilbagemeldinger fra samværene, og det overgik til støttet samvær, hvor hun fik råd og vejledning ½ time før og efter samværene. Hun kan ikke huske, hvor lang tid der gik, før hun fik støttet samvær.

Der var ingen, der lyttede til hende under sagens behandling i kommunen og Ankestyrelsen. Da kommunen ville have en prognosevurdering, blev hun af kommunen for første gang oplyst om, at de påtænkte bortadoption. På det tidspunkt sad hun i arresten i By 1 og havde samvær én gang om måneden. Det fungerede fint. Barn var glad og smilende, og deres relation blev langsomt bedre. Til sidst søgte han hende og ikke plejemor.

Hun bad om at få lavet en forældrekompetenceundersøgelse allerede inden, hun fødte. Hun fik at vide, at det ikke kunne lade sig gøre, når hun sad under så pressede forhold, som hun var under i Fængsel 1. Det er hendes opfattelse, at man heller ikke under disse omstændigheder kan lave en prognosevurdering, men det mente kommunen ikke var noget problem. Den første psykolog begyndte at omtalte, at hun måske havde en hjerneskade. Det var psykologens egen idé. Hun har tidligere slået hovedet og er blevet skannet. Skanningen har vist, at der ikke er noget galt. Ved det afsluttende møde henvendte psykologen sig ikke til hende med kun til socialrådgiveren. Hun følte sig som et lille barn i situationen.

Da den anden psykolog, Person 1, kom på, var der et opstartsmøde. Hun fik lagt kortene på bordet om problemerne sidste gang, og hun fortalte psykologen, at hun gerne ville have en plan for, hvad der skulle ske. Til sidst i samtalen sagde psykologen, at de skulle starte nu, mens sagsbehandlerne fra kommunen og hendes advokat var der. Det sagde både hun og advokaten nej til. Det skyldtes oplevelsen med den sidste psykolog, hvor hun følte, at det var lige meget, hvad hun sagde. Hun havde også brug for at forberede sig og havde ondt i maven. Hun fik på mødet udleveret planen i bilag 76, og hun havde brug for tid til at forstå den.

Psykologen lavede en anden tid, så de kunne få lavet de ting, de skulle lave. Første gang var det Person 1, der kom. Hun blev informeret om, at de skulle filme hende og Barn. Person 1 kom ikke og filmede dem. Det var to damer, der arbejdede for Person 1, som kom. De satte det hele op, og så forlod damerne rummet. Første gang var samværet frit, og damerne kom igen efter 1 time. Anden gang skulle hun og Barn lave 9 opgaver. Hun fik udleveret en konvolut og fik at vide, at hun selv måtte bestemme, i hvilken rækkefølge hun ville lave opgaverne med Barn. Hun måtte også gerne springe opgaver over. Derefter forlod damerne lokalet. Nogle opgaver lykkedes, og andre var Barn ikke interesseret i. En opgave var han bange for. Der var god trykthed mellem hende og Barn, og hun kunne sagtens trøste ham. Efter optagelserne kom Person 1 igen og talte med hende. Person 1 sagde, at det var normal praksis, at man kunne gøre det sådan. Det har hun efterfølgende fundet ud af ikke er rigtigt.

Sidste samvær var i september 2024. Det gik over al forventning, men umiddelbart efter blev hun flyttet til Fængsel 2. Det var den 25. september 2024. Hun fik oplyst, at hun skulle flyttes til Fængsel 2, men har senere fundet ud af, at det ikke er rigtigt. Hun sad forinden i arresten i By 1, hvor de gerne ville have beholdt hende.

Hun har under straffesagens behandling haft 12 samtaler med en psykolog, mens hun sad i fængslet. De talte om, hvordan samværene var forløbet, hvor dan hun havde det med det hele, og hvordan hun kan styre det, hun selv er herre over. Hun kan genkende beskrivelsen fra psykologen i det sidste afsnit på side 6 i bilag 76. Undersøgelsen ved Person 1 begyndte lige omkring det tids punkt, hvor hun skulle have sin sag behandlet i landsretten. Person 1 sagde, at disse omstændigheder ikke havde nogen betydning. Ved det sidste møde med psykologen snakkede de om, at det bedste var, at hun blev i arresten i By 1, da andet ville stresser hende. Hun har ikke hørt noget fra Kriminalforsorgen i den anledning.

Efter flytningen til Fængsel 2 skulle hun have haft samvær til Barns fødselsdag i starten af Måned, men der kom ikke nogen, og der var ikke meldt afbud. Hun har ikke fået nogen forklaring herpå. Umiddelbart efter flyttede kommunen samværet til By 2. Hun viste kommunens brev til personalet i Fængsel 2 og søgte udgang, men fik afslag. Kommunen sagde, at det var bare ærgerligt. Der efter ophørte samværet.

De første tre uger til en måned efter flytningen til Fængsel 2 havde hun ingen kontakt til sin familie. Hun skulle søge om ringetilladelse, og det gik ikke ret hurtigt. I den periode kom Person 1 uanmeldt på besøg en søndag. Hun sagde til Person 1, at de have en aftale om, at besøgene ikke skulle være uanmeldt, og at hun var noget stresset, da hun lige var kommet til Fængsel 2. Person 1 mente, at de skulle fortsætte, når hun var kørt så langt. Hun valgte at gå med til bare at snakke med Person 1. Det var noget, hun følte sig presset til. Person 1 kom igen om mandagen. Efter Person 1 var kørt om søndagen, fik hun skæld ud af psykologen i fængslet, fordi Person 1 ikke have meddelt noget om besøget.

Forinden besøget i Fængsel 2 havde hun en anden samtale med Person 1, hvor hun fik udleveret 5 spørgeskemaer, som hun skulle udfylde og sende retur. Person 1 spurgte hende, hvordan hun kunne være sikker på, at det var hende, der udfyldte dem. Da Person 1 kom og skulle lave det afsluttende møde, havde hun en del papirer, hvoraf mange af akterne var fra Søsken sag, som kommunen åbenbart havde udleveret. Søsken er lige blevet 24 år. Han har aldrig været anbragt, som kommunen havde skrevet. Der kørte en sag, og Søsken fik selv lov til at vælge. Han ønskede ikke at blive anbragt. Det er en lodret løgn, at han var anbragt.

Da kommunen bestemte, at samværet skulle foregå i By 2, havde hun lavet en aftale med sin daværende advokat om, at advokaten skulle være partsrepræsentant, da hun ikke kunne overskue mere på det tidspunkt. Hun klagede over beslutningen, men har ikke hørt noget til det, før de hørte fra Ankestyrelsen. Kommunen har heller ikke på anden måde forsøgt at arbejde med hende og hendes forældrekompetencer. De har fået blankt nej til alt.

Hun kan ikke tage vare på Barn, før hun kan søge pension. Det er hendes opfattelse, at hun på det tidspunkt kan varetage hans interesser og selv tage vare på ham. Hun er ikke helt sikker på, hvornår hun kan søge pension. Hun kan starte udgang i 2027, men er usikker på, om der skal gå et år derefter. Hun skal ikke sidde i fængsel i 14 år, selvom det er den dom, hun har fået. Sådan fungerer det ikke, men ingen i kommunen har lyttet til det eller undersøgt mulighederne. Der vil maksimalt blive tale om, at Barn skal være 5 år ved en plejefamilie. -

Den dag Person 1 skulle lave det afsluttende møde, havde hun kun Søskens papirer med. Hun stillede spørgsmål til, at hendes bilag ikke var med i Person 1's rapport. Person 1 svarede, at hun havde en deadline, og sådan var det. Hun efterpurgte et afsluttende møde med Person 1, men det fik hun aldrig, da der ikke var tid til det. Hun fik den opfattelse, at Person 1 havde påtaget sig mere, end hun kunne nå og ikke ønskede at køre helt efter bogen. Hun har klaget over Person 1. Der er endnu ikke kommet svar på klagen. Det er de samme klagepunkter som i bilag A. -

Hun samtykkede til anbringelsen af Barn på grund af fængslingen, og fordi han havde været i pleje, og det ville være synd at flytte ham ind i fængslet.

Parternes synspunkter

Klager (Biologisk mor) har anført, at betingelserne i adoptionslovens § 9, stk. 2 og 3, ikke er opfyldt. Prognosevurderingen er fyldt med fejl, og hele forløbet med udarbejdelse af den har ikke været i orden. Hun kan i en periode ikke tage hånd om Barn, men det kommer hun til. I Fængsel 1 kunne Barn havde boet sammen med hende, indtil han blev 3 år. Der er snart mulighed for en udstationering, hvilket ofte kan ske efter afsoning af en tredjedel af straffen. Det er derfor ikke bevist, at Barn ikke kan hjemgives inden for en rimelig tid. Det er heller ikke dokumenteret, at hun varigt er ude af stand til at tage sig af Barn. Forældrekompetenceundersøgelsen burde ikke have været udarbejdet på grund af forholdene i fængslet, og kontakten blev unødigt afbrudt. -

Kommunen har forsømt sin pligt til at arbejde for en hjemgivelse, og kommunen har ikke ønsket at ændre fejlen om, at Søsken var anbragt. § 69, stk. 2 i barnets lov er heller ikke relevant, da Søsken ikke var anbragt. Betingelserne i barnets lov § 47, stk. 1, nr. 1 er ikke opfyldt, da der er givet samtykke til anbringelsen. Kommunen har bøjet reglerne ved at lave en tilknytningsundersøgelse i fængslet, og undersøgelsen er udarbejdet i strid med reglerne. Psykologen, der har lavet tilknytningsundersøgelsen, har også i en anden sag brudt reglerne, jf. afgørelsen af 9. oktober 2024 fra Psykolognævnet (bilag A). Der er lavet samme -

fejl ved prognosevurderingen, som anført i Psykolognævnets afgørelse af 9. oktober 2024, side 3. Det er ikke tilstrækkeligt, at psykologen har haft ansatte ude og filme observationerne, eller at hun har valgt at lade ikke autoriserede psykologer lave dele af undersøgelsen. Erklæringen er derfor ikke anvendelig i forhold til opdraget. Det er uden betydning, at en intern børnepsykolog i Ankestyrelsen har læst den igennem, idet denne psykolog ikke efterprøver disse forhold. Betingelsen om, at der skal foreligge en tilknytningsundersøgelse, er derfor ikke opfyldt, og da der er tale om brud på reglerne, falder værdien af undersøgelsen. Hun har klaget over psykologen til Psykolognævnet. Der foreligger desuden oplysninger om gode samvær, og der er beskrevet en positiv udvikling ved hendes forældreene. Det overvågede samvær blev også fjernet og ændret til støttet samvær, da der var en forbedring i udviklingen.

Barn er blevet placeret ved en fremmed familie og vil skulle starte helt forfra, modsat afgørelse i U 2019.1721 H. Dette er for vidtgående. Det ville have været tilstrækkeligt med en anbringelse, og der er intet i sagen, der indikerer, at en anbringelse ikke ville være en god løsning. Der er samlet set ikke tale om et helt særligt tilfælde. Det er ikke sandsynliggjort, at hun varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn, og det vides ikke, hvad der er bedst for Barn. I afgørelsen fra Den Europæiske Menneskerettighedsdomstol i sagen *Strand Lobben m.fl. mod Norge (sag nr. 37283/13)*, forelå der en krænkelse af EMRK art. 8, da begrundelsen byggede på et utilstrækkeligt bevis, idet samvær ret havde været begrænset og psykolograpporter var forældet. I denne sag er psykolograpporten ugyldig, og adoptionen skal derfor ophæves.

Der er videre givet afslag på midlertidigt samvær efter forældreansvarslovens § 20 a, da adoptanterne ikke har ønsket dette, og der er ikke længere samvær. Der er begået fejl ved behandlingen af kommunens afgørelse om samvær, og Ankestyrelsens behandling af klagesagen har været under al kritik. Ankestyrelsen har ikke ageret vagthund overfor kommunens sagsbehandling, som den skal. Kommunen burde have inddraget hendes oplysninger, og Ankestyrelsen burde have pålagt kommunen at behandle sagen igen.

Vestre Landsrets afgørelse i U 2026.387 V er sammenlignelig med denne sag, og der foreligger heller ikke i denne sag en tilstrækkelig høj grad af sandsynlighed for, at hun varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn. Betingelserne for adoption i adoptionslovens § 9, stk. 2 og 3, er derfor ikke opfyldt.

Ankestyrelsen har henvist til sin begrundelse og har anført, at der ikke er grundlag for at ophæve Ankestyrelsens afgørelse, idet betingelserne i adoptionslovens § 2 og § 9, stk. 2, jf. stk. 3, for adoption uden samtykke er opfyldt.

Ankestyrelsen har yderligere anført, at det fremgår af oplysningerne i sagen, at der var bekymringer forud for fødslen. Forældrekompetenceundersøgelsen be -
 skriver vanskeligheder hos Klager (Biologisk mor), og hun har svært ved at
 mentalisere i forhold til Barn. Der skal lægges vægt på oplysningerne og
 vurderingen i forældrekompetenceundersøgelsen af 11. november 2024, som
 børnesagkyndige i børne- og ungeudvalget og i Ankestyrelsen har forholdt sig til.
 Der skal videre ses på et relevant tidsperspektiv for Barn. Det er ikke sandsynligt,
 at Klager (Biologisk mor) kan udvikle sine kompetencer i takt med Barns
 udvikling og behov.

Oplysningerne fra Klager (Biologisk mor)s advokat i bilag 76 indgik i
 Ankestyrelsens behandling af sagen, og prognosevurderingen blev grundigt
 gennemgået. De børnesagkyndige, der medvirker i Ankestyrelsens afgørelser, er
 vant til at se på undersøgelserne og validiteten af dem, og der kan derfor
 lægges vægt på undersøgelsen. Der er ikke noget, der tyder på, at
Klager (Biologisk mor) vil blive bedre til at udvikle sig. Hun er følelsesmæssigt -
 di
 stanceret og garderet, og i samværsbeskrivelserne er hun i vidt omfang beskre -
 vet som distanceret. Den børnesagkyndige i Ankestyrelsen er heller ikke enig i
 at, der er beskrivelser af gode samvær. Ved afgørelsen er der taget højde for An -
 kestyrelsens principmeddelelse 16-22. Ved en adoption, får barnet et familiefor -
 hold og en længerevarende relation. Betingelserne for adoption er derfor samlet set
 opfyldt.

Det er et krav efter Den Europæiske Menneskerettighedskonvention, at sagen skal
 være tilstrækkelig belyst. Dette krav er opfyldt, og en børnesagkyndig har set
 grundigt på sagen. Der er ikke statueret en udvikling hos Klager (Biologisk mor),
 og afgørelsen i U 2026.387 V er ikke sammenlignelig. Afgørelsen
 af 9. oktober 2024 fra Psykolognævnet vedrørte en forældrekompetenceunder -
 søgelse. I denne sag er der en vurdering fra en psykolog i Ankestyrelsen af, at
 arbejdet er validt og brugbart. Selvom der foreligger samtykke til anbringelsen, er
 betingelserne i barnets lov § 47, stk. 1, nr. 1, opfyldt.

Advokat Line Lindgaard-Kjeldsen har på vegne af
Barn tilsluttet sig Ankestyrelsens bemærkninger og har anført, at betingel -
 serne for adoption er opfyldt. Retten har slået fast, at betingelserne i barnets lov §
 47, stk. 1, nr. 1, om anbringelse uden for hjemmet er opfyldt, og anbringelsen er
 senere sket med samtykke. Det er sandsynliggjort, at
Klager (Biologisk mor) varigt er ude af stand til at varetage Barns behov, og der er -
 ikke no
 get i sagen, der giver anledning til at tilsidesætte den seneste prognosevurde -
 ring. Prognosevurderingen fastslår tydeligt, at hun er ude af stand til at vare -
 tage Barns behov, og at hendes forældreevne ikke kan løfte sig så meget hen over
 årene, at hun kan tage sig af ham. Det skal ligeledes tillægges vægt, at hun
 heller ikke har kunnet tage vare på sit særbarn uanset forskellige støtteforan -

staltninger. Det er derfor ikke tilstrækkeligt med en mindre indgribende foranstaltning. En adoption er det bedste for Barn, da det vil sikre stabilitet og kontinuitet i hans opvækst. Han er i god udvikling, men beskrives også som et sårbart barn. Han har særlige behov og har brug for primære omsorgsforældre omkring sig. Han vil kunne knytte sig til en adoptionsfamilie, og ved adoption sikres han fremadrettet i livet.

Retten's begrundelse og resultat

Efter adoptionslovens § 9, stk. 2, kan adoption i særlige tilfælde meddeles uden forældrenes samtykke, hvis væsentlige hensyn til, hvad der er bedst for barnet, taler for det. Efter § 9, stk. 3, kan adoption efter stk. 2, meddeles, hvis betingelserne i barnets lov § 47, stk. 1, nr. 1 eller 2, for anbringelse uden for hjemmet er opfyldt, og det er sandsynliggjort, at forældrene varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for barnet, og at adoption af hensyn til kontinuiteten og stabiliteten i barnets opvækst vil være bedst for barnet. Der skal være en høj grad af sandsynlighed for, at forældrene uanset støtteforanstaltninger ikke vil være i stand til at varetage omsorgen for barnet, jf. Højesterets dom af 23. august 2021 (U 2021.4867 H).

Barn, har siden kort tid efter fødslen den Dato 2022 været anbragt uden for hjemmet uden samtykke fra Klager (Biologisk mor) i medfør af servicelovens § 58, stk. 1, 1. pkt., jf. 2. pkt. (nu barnets lov § 47, stk. 1, nr. 1). Børne- og ungeudvalgets afgørelse om anbringelsen blev stadfæstet af Ankestyrelsen den 6. december 2022, dog med en nedsættelse af genbehandlingsfristen. Retten i Randers stadfæstede den 8. maj 2023 Ankestyrelsens afgørelse. Ankestyrelsen ophævede den 1. juni 2023 børne- og ungeudvalgets afgørelse af 17. april 2023 om anbringelse uden for hjemmet på grund af sagsbehandlingsfejl og traf samtidig afgørelse om anbringelse uden for hjemmet med en genbehandlingsfrist på 2 år. Afgørelsen blev indbragt for Retten i Randers, men sagen blev efterfølgende hævet. Henset hertil og til de i øvrigt foreliggende oplysninger, herunder forældrekompetenceundersøgelsen, tiltræder retten, at betingelserne i barnets lov § 47, stk. 1, nr. 1, for anbringelse af Barn uden for hjemmet er opfyldt. Den omstændighed, at Klager (Biologisk mor) efterfølgende har givet samtykke til anbringelsen kan ikke ændre herpå.

Efter en samlet vurdering af de foreliggende oplysninger, herunder oplysningerne i forældrekompetenceundersøgelsen og prognosevurderingen, finder retten, at der er en høj grad af sandsynlighed for, at Klager (Biologisk mor) uanset relevante støtteforanstaltninger varigt vil være ude af stand til at varetage omsorgen for Barn.

Retten lægger vægt på, at Klager (Biologisk mor)s forhold er grundigt beskrevet i sagens oplysninger, herunder forældrekompetenceundersøgelsen og

prognosevurderingen fra 11. november 2024. Retten finder ikke grundlag for at antage, at Klager (Biologisk mor) ikke har fået tilbudt relevant støtte med henblik på at kunne vurdere hendes potentiale som forælder, eller at prognosevurderingen i øvrigt er foretaget på et mangelfuldt grundlag eller udarbejdet i strid med retningslinjerne herfor. Det bemærkes i den forbindelse, at det fremgår af prognosevurderingen, at observationerne er foretaget af en autoriseret psykolog, og at observationerne er blevet optaget på grund af forholdene i arresten. Der foreligger ikke oplysninger om, at prognosevurderingen eller dele heraf er udarbejdet af en ikke autoriseret psykolog. -

Klager (Biologisk mor) har i et vist omfang haft samvær med Barn, siden han blev anbragt uden for hjemmet. Der har efter september 2024 ikke været samvær, da kommunen besluttede at ændre lokaliteten for samværet, og Klager (Biologisk mor) ikke havde mulighed for at få udgang fra fængslet. Retten finder imidlertid ikke grundlag for at antage, at det forhold, at der ikke har været samvær siden september 2024, og at Ankestyrelsen har ophævet kommunens afgørelse om den stedlige placering af samværet, har betydning for vurderingen af, om Klager (Biologisk mor) er eller vil blive i stand til at varetage omsorgen for Barn. -

Som anført i bl.a. Højesteret dom af 23. august 2023 (U 2021.4867 H) følger det af Menneskerettighedsdomstolens praksis, at spørgsmålet om kontakt mellem barnets oprindelig slægt efter adoptionen kan indgå i proportionalitetsvurderingen ved afgørelsen af, om en adoption er forenelig med EMRK art. 8. Det er desuden anført, at det i almindelighed må kræves, at afgørelsen af, om der efter adoptionen skal være samvær eller anden kontakt mellem de biologiske forældre og barnet, træffes i så nær tidsmæssig tilknytning til adoption som muligt. -

Klager (Biologisk mor) ansøgte om samvær med Barn i forlængelse af hans midlertidige placering hos de godkendte adoptanter i maj 2025. Hun ansøgte i juni 2025 tillige om midlertidigt samvær eller kontakt, hvilket Familieretshuset meddelte afslag på i august 2025. Uanset at der efter det oplyste endnu ikke er truffet endelig afgørelse om samvær eller anden kontakt, finder retten, at hensynet til Barn indebærer, at det ikke kan føre til en ophævelse af adoptionen. -

Af de grunde, der er anført ovenfor, finder retten herefter, at betingelserne for adoption uden samtykke efter adoptionslovens § 9, stk. 2 og 3, er opfyldt, og at der foreligger sådanne helt særlige omstændigheder og tungtvejende hensyn til Barns bedste, at afgørelsen om adoption uden samtykke er forenelig med EMRK art. 8.

Retten opretholder herefter Ankestyrelsens afgørelse af 6. marts 2025.

THI KENDES FOR RET:

Ankestyrelsens afgørelse af 6. marts 2025 om frigivelse til adoption af Barn, født Dato 2022, opretholdes.

Ingen af parterne betaler sagsomkostninger til den anden part eller til statskas -sen.

Publiceret til portalen d. 06-01-2026 kl. 12:47

Modtagere: Modpart Ankestyrelsen, Advokat (L) Line Lindgaard-Kjeldsen, Klager
(Biologisk mor), Advokat Jesper Brock